

TITVLVS LX

¶ Titulus. lx.

¶ De hoste fugato uel cæso familiaris.

Iam deniq; cæsus est noster hostis: q nos atq; nostros om̃is iam dudū infectat⁹ est om̃i psecutionis ac odij genere: iam nihil nobis est timendū amplius. **I**mitari debemus **A**ssyri/ **A**ssyrij os: qbus pro hoste cæso faciebant nō publica solum sacra: sed festa triduana: ut declararetur omnibus q̃ hosti cauen dū foret: cū eo cæso tantū exultare. **A**t **P**ersæ inter eosq; magi **Z**oroastres instituto cōstituerūt: ut quicūq; hostem cæcidisset: nō solū publico donare^t munere: coronaq; ma gni precij: sed in^t ciues sūma ualere^t & auctoritate & gra tia: q cæso qdem hoste ciuitatē omni metu laborasset. **V**t em̃ hostilis manus calamitatē inducit nōnunq; maximam: ita eius interempti conditio maximā affert urbibus uolu ptatē. **A**t **S**empronius **C**appadociæ rex iam pridē in nos **S**empronius fuit acerbissimus: **I**n nos usus est omnium inimicitiarum rex cappa & publicæ & priuatarum genere. **A**ffecit nos nedum cō dociciæ tumelijs/conuitijs/probrisq; q̃ plurimis: uerum etiā quo tiens in agrum nostrum excursionibus nixus est: prædas reportauit: captiuos duxit: omneq; scelerum exercuit ge nus. **P**recabamur superos: ut hui⁹ nos pestis metu libera rent. **N**ostra cūra sublatus est: deniq; superatus & cæsus in frustra: ut publica læticia merito debeam⁹ dijs imortalibus habere ac dicere gratias: q nobis hunc sustulerūt morbū. **H**oc ego & in templis & in plateis agēdū inbeo: qd̃ & uo bis præcipio: quos scio mei studiosissimos. **E**x **M**ediolano xvij. kalendas lunias.

¶ De hoste fugato uel cæso familiarissima.

Fugatus est demum noster acerbissimus hostis ille: q no bis tanto fuit nonnunq; terrori: a quo sum⁹ aliquando tam acerba calamitate confossi. **Q**ui iuste dimicant: sic solent semp superos adiutores sperare. **A**t qbus iniquitas ē ad de certādū pposita: ijs iminēt suporū cōsilia: & a tergo mūdi pericula: qbus facillime pplexi ac irretiti nihil pnt euitare demū incōmodi. **Q**d̃ q̃ uerū sit: uel ex uno hoc hoste no

nō multo interliminio accepisset: eū donauit in urbe præ-
 dijs: in castris autē corona: quæ summū precium habuisse p-
 bibeat. **I**d ubi Carthaginēses admirarent: quærerētq; cur
 tm̄ in eū muneris cōtulisset: ut & reliqui dixit: idē conent:
 & uos ingratos nō me reddam accepti bñficij. **S**citis fuis-
 se nobis iam dudū crudelissimū hostē **Cleophilū**: q; nobis **Cleophilus**
 tam fuit molestus: ut dirior esse nemo posset. **H**uc deuen-
 tū est ut aliquā auderet: uelle nobiscū de nostris agris paci-
 sci: nosq; in tam asperā angustāq; calamitatē ac fortunā re-
 dacti fuisset⁹ ut salua uita cupemus oīa nra illū possidere.
Qd & transegisset⁹ (ut nō nescitis) si cōfidere illi tuto po-
 tuisset⁹. **S**ed ut p̄fidissim⁹ erat: ita nullā pollicitationibus
 oibus fidē adhibendā cēsebam⁹. **C**ura nostrorū militū for-
 tissimorū in quā & cōstantissimorū fugat⁹ est primū triduo
 prius q̄ interimeret. **M**ox in præliū animosior solito redi-
 ens: cū pugnaret sæuissime nihil sine cruore nostro postu-
 lās cæsus est: cui⁹ nescit manu: plurib⁹ cōfossus uulnerib⁹.
Publicam læticiā & nos fecimus: & uobis faciendā iccirco
 ducimus: ac si æquū est rogamus. **E**x **M**ediolano. **xv**. **K**a-
 lendas **I**unias.

Synonyma de hoste fugato uel caso lætificatiua.

Exultandū est ob fugatū hostē nostrū.

Sæuissim⁹ ē nobis iterēpt⁹ hostis: ex quo lætādū ē publice

Cædes nri hostis crudelissimi nos ad publicā iuitat læticiā

Cur exultare palā nō debem⁹ cū fugat⁹ sit nob nri hostis.

Mlto nos magis reliq; puocat ad lætādū hostis nri fuga.

Quod cæsus sit noster hostis: ut princeps lætus est: sic &
 nos esse debemus.

Iucūditissima sim⁹ mēte: cū hostis noster fugatus sit.

Ob cædē hostis nostri gestiam⁹ choros & salt⁹ exercētes.

Nihil est publicæ nobis festiuitatis præter eundum: ut cæ-
 sus est noster hostis.

Pro cæde hostis nostri: quæ satis sit publica festiuitas.

Affecit nos hostis nostri fuga: demūq; cædes tanta uolu-
 ptate ut incredibile dictū sit.

Omni cura in publicā debem⁹ læticiā attentos nos ob cæsum hostē exhibere.

Tanto nos metu cæsus hostis liberatit: ut possim⁹ esse iucundissimī.

¶ Titulus. lxxj.

¶ De familiarib⁹ negocijs familiaris.

Bias apud
Plutarchū

Negocia mea hic publica nulla sunt. Sum em̄ uir in monasterio clausus: & ciuilia nulla quæro: quæ ad monasteriū at tinēt: curo. Priuata igit⁹ & familiaria negocia sūt plurima: quibusq; trāsfigendis nō mediore opus sit ingenio: atq; q bene trāsfigit (ut dixit apud Plutarchū **Bias**) laudari maximope possit. Nā in sūma reꝝ oim charitudine mibi tenēda est in monachos abūdatia: in sūma loq̄citate silentiū pcurandū: in omī ægritudine adhibēda ualitudo. Verē ego q̄to difficiliora sūt negocia familiaria: eo cōstanti⁹ pseuero: paratā mibi saltē apud eū mercedē ratus: q cōpensator est laborꝝ æquissim⁹. Tu rē habes: intelligisq; qd sūmatim de negocijs meis familiarib⁹ ad te scribi possit. Cura tñ ut cito his difficultatibus liberatus ad uos eam. Ex Mediolano. xiiij. kalendas Iunias.

¶ De familiarib⁹ negocijs familiarissima.

Terentius Antoni⁹ hic priuatim agit nihil. Est cū principe temp⁹ (ut aiūt) terens. Nusq; em̄ exercet ingeniū: cūq; uideat se ocio perdi: suā fert ruinā perbelle. Familiaria igit⁹ negocia eius: de qb⁹ te rogas faciā certiorē: nulla sūt. Vide quo redactus sit: ut neq; uelit impensæ domesticæ sibi faciūdæ laborē: sed domū se alterius cōferat: a quo accipiat: qd comedat: dato ei maiore precio: q̄ opus sit. Nescit (ut paucis agā) sibi uiuere: nec alijs qdem. Sæptus hūc interpellauī: accusauī: cōminatus sum. Narrat fabula surdo. Ex Mediolano. xiiij. kalendas Iunias.

¶ De familiarib⁹ negocijs grauis.

Pittacus Et si mibi familiare uideat esse graue posse (ut Pittac⁹ inquit unus ex septem) est tamen inter familiaria qdem ipsa **Aristoteles** qd̄ præ cæteris possit appellari graue. Vt em̄ uult **Aristo-**